

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LIEFDESBLIND

Een toneelspel voor jonge tieners

door

Tony Callaerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3389

PERSONAGES

(4 meisjes – 4 jongens + edelfiguratie)

STAN : een doodgewone jongen. Niet superknap, niet superintelligent. Maar wel super verliefd op Shirley, het mooiste meisje van de school. En iemand met super veel fantasie. Hij waagt een ultieme, misschien ietwat klungelige, poging om haar te veroveren. De gevolgen zijn niet te overzien.

GENE : de slimste van de klas. En hij weet het. Heel blij met het vooruitzicht eindelijk naar een echte school te kunnen. Weet af van Stans verliefdheid en stemt er mee in om hem te helpen bij de ultieme poging om haar hart te veroveren. Omdat hij denkt dat dit erg grappig kan worden.

DOKUS : beetje een domoor, maar wel een trouwe vriend. Is meteen bereid om Stan te helpen. Maar is misschien niet meteen de meest geschikte figuur om dat te doen.

NONA : al jaren de beste vriendin van Stan. Zij heeft het niet begrepen op Shirley. Omdat ze vreest dat die het hart van Stan zal breken. Maar misschien ook om een andere reden.

SHIRLEY : het mooiste meisje van de school. En of ze dat weet. Een opperdiva. Bitcherig, betweterig, ambitieus en... compleet ongevoelig voor Stans charmes. Of toch niet?

BRITNEY

en LOVELY : de twee knappe, maar ook ietwat domme en slaafse vriendinnetjes van Shirley.

RENE VAN DER STICHELEN : deskundige auteursrecht. Breekt geregeld in het stuk in om personages er op te wijzen dat ze bekende quotes of liedjesteksten van beroemdheden gebruiken.

DROOMVERSIE VAN STAN MET ZIJN MOTORBENDE

DROOMVERSIE VAN STAN ALS PLAKMAN

DROOMVERSIE VAN STAN ALS POPSTER

EEN STEL BOEVEN

FANS

RENZO MET DE MOTO

DECOR

Door middel van enkele zetstukken worden de diverse locaties aangegeven :

Schoolplein

Klaslokaal

Feestzaal van de school

Tijdens de ‘droomscènes’ wordt het podium in twee delen gesplitst.

Aanwijzingen werden in de tekst aangebracht.

KORTE INHOUD

Vier goeie vrienden, Stan, Dokus, Gene en Nona, maken zich op voor hun laatste schooldag in het zesde leerjaar. Drie van hen zijn blij dat de vakantie er aan komt en dat ze straks kunnen overstappen naar de 'grote school'. Maar Stan is diep ongelukkig. Al van in de kleuterklas is hij stiekem verliefd op Shirley, het mooiste meisje van de school. Maar nooit heeft hij haar dat durven zeggen. Nooit zag zij hem ook staan. Nu vreest hij dat hij zijn kansen verkeken heeft en dat Shirley nooit de zijne zal worden. Daarom vat hij een alles of niets-plan op. Vandaag, op de laatste schooldag, wil hij Shirley's hart veroveren. Deze avond, op het afsluitende schoolbal, zal zij met hem dansen en zal ze zijn liefje zijn. Hij vraagt zijn vrienden om hem daarbij te helpen. Dokus en Gene stemmen volmondig in. Maar Nona is minder enthousiast om hem te helpen...

(Muziek. Groep leerlingen beweegt opwonden over het podium en af en toe joelt er eentje boven de muziek.)

LEERLING 1 : Eindelijk. Twee maanden vakantie!

LEERLING 2 : Geen huiswerk meer!

LEERLING 3 : Lekker lang uitslapen!

LEERLING 4 : Gedaan met ‘stilzitten en zwijgen!’

LEERLING 5 : Vamos a la playa! ’t Zal wel zijn!

(Ook vier hoofdpersonages, Stan, Nona, Gène en Dokus komen op het podium. Muziek stopt.)

NONA : Aah! De laatste schooldag. Niks te vroeg. Ik was al die toetsen meer dan beu.

GENE : *(beetje dramatisch)* Een plechtige dag, vrienden. Onze laatste dag op deze school. We sluiten het zesde leerjaar af en volgend jaar gaan we naar...

DOKUS : Het Tatteneum!

GENE : Het wat?

DOKUS : Tatteneum. Of ga jij naar het college misschien? Of naar de kokschool? De militaire school?

GENE : Nee, ik ga naar het A-theneum. Dat begint met een A en niet met een T. Tatteneum... Sta jij ook onder het Tafdak, misschien? En ga jij naar Dendelaize?

DOKUS : *(geërgerd)* Heu, ja. Pfff Gène. Wat maakt een letter meer of minder nu uit zeg?

GENE : Veel. Het zorgt er bijvoorbeeld voor dat ik wel goeie punten heb op spelling en jij... iets minder. Maar ja, mijn ouders noemden me dan ook Gène. Dat komt van Genius. Genie, dus. Ik kan niet wachten tot ik mijn rapport hier krijg. Ik hoop echt dat ik weer de eerste van de klas ben.

DOKUS : Laat dat rapport maar zo... Dat is misschien het enige nadeel aan die laatste schooldag. Dat gezaag van onze pa, straks...

NONA : Gène en Dokus stop nu zelf eens met zagen, zeg. De laatste schooldag in het zesde! Dat is toch fantastisch?

GENE + DOKUS : Yes!

STAN : (*wanhopig*) Nee!

NONA + GENE + DOKUS : (*verbaasd*) Wat?

STAN : Het is niet fantastisch! Het is een ramp...

NONA : Wat zeg je nu, Stan? Een ramp? Waarom dan?

GENE : Ga je de leerkrachten hier missen, misschien?

DOKUS : Ikke niet, hoor! Hier liepen er een paar bij... Rijp voor het gekkenhuis, als je het mij vraagt!

STAN : Maar nee, dat is het niet. Het is iets anders.

NONA : Wat dan?

STAN : (*zuchtend*) Shirley...

NONA : Ho nee! Hij gaat weer beginnen!

GENE : (*plagerig*) Shirley, die mooie Shirley...

DOKUS : (*even plagerig*) Shirley petuirley...

STAN : Nu het schooljaar voorbij is, kan ik Shirley niet meer zien. Twéé maanden lang. Dat is toch een ramp? Meer nog! Nu het zesde leerjaar voorbij is... zie ik haar misschien nooit meer. Misschien gaat zij wel niet naar het Tatteneum!

DOKUS : Heu, het is het Atheneum. Met een A. Heb ik net geleerd.

NONA : En ik kan je gerust stellen. Shirley petuirley gaat wel naar het Tatte... Ik bedoel Atheneum. Dat heb ik haar gisteren horen vertellen tegen haar slaafjes Loveley en Britney.

STAN : Maar dan nog. Het Atheneum is zo een grote school. Dat loopt daar vol jongens. Zoveel concurrentie. Ik ga nooit nog een kans hebben om mijn grote liefde te veroveren...

GENE : Heu... Heb jij hier dan geen zes jaar de kans gehad om jouw grote liefde te veroveren?

STAN : (*dromerig*) Het is al langer. Ik ben al van in het eerste kleuterklasje verliefd op Shirley. Ik zie haar die eerste dag nog binnenkomen in de klas. Met haar mooie kabouter Kwebbel T-shirtje aan... En haar roze Crocs... En ze had zo'n snottebel hangen, maar dat vond ik niet erg. Dat was zo schattig!

NONA : (*fel*) Bweikes! Ik weet vooral nog dat Shirley een grote bleitsmoel was. Janke dat dat kind kon. Elke keer als haar mama haar op school afzette was het van

dat. Precies een brandalarm.

STAN : (*verliefd zuchtend*) Ik weet het. Zo een schoon stemmetje... (*zucht*)

GENE : Tja, dan heb je toch je kans zelf gemist, he Stan. Zes jaar verliefd zijn op een meisje, op het mooiste meisje van de school, en niet eens je kans wagen om haar duidelijk te maken dat je haar ziet zitten.

STAN : (*ontmoedigd*) Ik weet het...

NONA : Je hebt zelfs nooit iets tegen haar durven zeggen. Nog geen 'goeiedag'.

STAN : (*verdedigend*) Dat is niet waar! Ik heb vaak geprobeerd om een gesprek met haar aan te knopen!

GENE : Ja. Zoals op het verjaardagsfeestje van Bram. Toen zei je: 'Oaeghevblfffe prffte flleb'. Het kind dacht dat je een malloot was. Of dat je Bulgaars sprak of zo.

STAN : Ik was te verlegen. Ik kon gewoon niet uit mijn woorden komen.

NONA : Ach, Stan. Vergeet Shirley. Je bent haar ook nooit opgevallen. Ze weet niet eens wie je bent!

GENE : (*gniffelend*) Eén keer wel, he. Toen hij op bosklassen in die beek gevallen was.

STAN : (*weer in verdediging*) Dat was wel voor haar, hé. We moesten door die beek stappen, maar Shirley had net nieuwe schoentjes gekocht. Zo van die mooie lakeekes... Daarom wou ik mezelf opofferen voor haar. Ik wilde een levende brug maken. Zodat ze over mij kon stappen en haar schoenen niet nat werden.

GENE : (*fijntjes*) Helaas was Stan nooit goed in meetkunde en had hij de breedte van die beek verkeerd ingeschat...

DOKUS : (*lachend*) Lap! Met zijn sjokkedeizen in dat water!

Iedereen lacht)

STAN : (*boos*) Ja, lach maar met een mens zijn miserie! Maar het klopt niet. Ze weet wel degelijk dat ik besta.

NONA : Ah ja?

STAN : Ja! We hebben een paar keer oogcontact gehad. En in haar ogen las ik dat ze me wel zag zitten. Ik denk dat ze stiekem ook verliefd is op mij. Maar dat ze het zelf nog niet goed weet. En daarom heb ik nu een plan.

NONA : Welk plan?

STAN : (*vastbesloten*) Vandaag is het D-day! Vandaag, de laatste schooldag, wordt mijn dag. Vandaag laat ik Shirley inzien dat ik haar ware liefde ben. Dat ze niet langer zonder mij kan! Dat ik haar prins op het witte paard ben! Vandaag zorg ik dat ze mijn lief wordt. En dat wij vanavond samen naar het eindejaarsbal gaan. Vanavond wordt zij mijn date en zullen wij het mooiste koppel van de school worden!

GENE : Hoe ga je dat doen? Hoe ga je haar zover krijgen?

DOKUS : (*schamper*) Ga je haar bedreigen met een mes of zo?

STAN : (*met overtuiging*) Maar nee. Ik heb nog een hele schooldag om uit te vissen op welk soort jongen zij verliefd kan worden. En zo een jongen zal ik voor haar worden.

NONA : Enne... Hoe ga je dat precies doen?

STAN : Jullie, mijn drie beste vrienden, gaan me daarbij helpen. Luister haar af. Ondervraag haar vrienden en vis uit wat ze zoekt in een man. Kom het me vertellen en dan maak ik mijn move. Ik zal onweerstaanbaar voor haar zijn. Ze zal voor me vallen. En dan leven we nog lang en gelukkig!

NONA : Weet je hoe ze zoiets noemen? Een sprookje! Komaan Stan, leg je er bij neer. Dat wordt niets. Je kan een meisje dat je al die jaren genegeerd heeft niet verliefd laten worden op één dag.

STAN : Jawel! Want Stan is de man! De love-god! Vandaag gaat het lukken. Ik voel het. Komaan Nona... Help me. Gène? Dokus?

DOKUS : Ik wil je wel helpen.

GENE : Ik ook. Al was het maar omdat dit heel grappig kan worden.

NONA : (*haalt de schouders op*) Ik heb nooit begrepen wat je in die Shirley ziet. Maar goed. Ik zal je wel helpen. Daar zijn vrienden voor.

STAN : Top!

(*Plots klinkt de schoolbel*)

De laatste schooldag begint. Aan de slag!

(Stan, Gène en Dokus af. Nona blijft achter.)

NONA : *(treurig)* Van alle meisjes valt hij voor die Shirley... Stomme Shirley. Stomme Stan!

(Nona ook af.)

(Liedje: Tijdens liedje delen we het podium op in twee. Eén gedeelte heeft een schoolbank. Het andere laten we vrij.)

(Shirley, Lovely en Britney op in gedeelte zonder bank. Ze worden niet zo stiekem achtervolgd door Dokus die zich camoufleert met een dode tak.)

SHIRLEY : Ah. Bijna vakantie. Komt niets te vroeg. Want ik was dit schooltje kotsbeu. Met al die flauwe leerkrachten en al die nietsnutten die hier rondlopen. Ik ben zo klaar voor het Tatteneum.

DOKUS : *(onderbreekt Shirley vanachter de struik waarachter hij zich verstoopt)* Het is Atheneum. Met een A! Blijkbaar...

(De drie meisjes kijken naar de struik.)

SHIRLEY : *(geërgerd)* Sinds wanneer groeien er struiken in de gang?

(meisjes halen schouders op en gaan verder)

(herpakt zich) Ik zei dus: ik ben zo klaar voor het Atheneum. Met een A *(kijkt verwijtend naar de struik)*. Want daar zitten zoveel knappere jongens dan hier!

LOVELY + BRITNEY : *(zuchtend)* Oh ja, zo knap!

SHIRLEY : Maak jullie geen illusies, meiden. De knapste kerels zijn voor mij!

LOVELY + BRITNEY : *(slaafs)* Natuurlijk, Shirley!

SHIRLEY : Ik ken er al een paar die daar zitten. Kenzo, bijvoorbeeld. En Renzo. En Vincenzo!

BRITNEY : En Brent en zo...

SHIRLEY : Brentenzo? Wie is dat?

BRITNEY : Nee, Brent. Mijn broer. En zo... En zijn vrienden, bedoel ik.

SHIRLEY : Voor uw broer ga ik passen, denk ik. Als hij er uit ziet zoals jij. *(draait met de ogen of doet beweging waaruit blijkt dat ze hem maar niets vindt)* Maar weet je wat er zo knap is aan Kenzo, Renzo en Vincenzo?

LOVELY : Nee?

SHIRLEY : Scooters! Ze rijden met een scooter. Ze hoeven dus niet meer te fietsen. En ze stinken dus minder naar het zweet. Ik wil zeker een vriendje met een scooter.

DOKUS : *(vanachter zijn struik – piepend)* Een blauwe of een rode?

SHIRLEY : *(weer geërgerd)* He? Is dat nu een pratende boom? *(haalt schouders op)* De kleur maakt niet uit. Ik hou van kerels met een brommer. Ik vind dat lekker stoer.

LOVELY + BRITNEY : Oh ja, zo stoer!

(Shirley, Lovely en Britney af. Gène, Stan en Nona nemen plaats op de schoolbank. Dokus loopt naar hen toe.)

DOKUS : Ik weet het, ik weet het!

STAN : Wat weet je?

DOKUS : Shirley! Petuirley! Ik weet op wat voor jongens ze valt.

STAN : *(enthousiast)* Ah ja! Goed werk, Dokus! Vertel!

DOKUS : Op motards!

STAN : *(herhaalt Dokus al knikkend)* Op mot... *(dan verbaasd)* Op wat?

DOKUS : Op gasten met een scooter! Shirley wil volgend jaar een jongen die een bromfiets heeft!

STAN : Een bromfiets? Zij wil volgend jaar een jongen die een bromfiets heeft?

DOKUS : Precies!

STAN : *(zich in de haren krabbend)* Oei...

NONA : Probleem. Want ons Stanneke heeft geen scooter of bromfiets, natuurlijk...

STAN : *(fel en met het vingertje omhoog)* Een scooter niet, nee. Maar ik geef Shirley

veel meer dan dat. Ik geef haar een gast op een... moto!

GENE : Wat?

STAN : Ik zie het al helemaal voor me. Daar!

(Stan wijst naar lege kant van podium waar we in zijn verbeelding kunnen kijken.)

Ik zal er cool uitzien in mijn lederen vest.

(Droomversie Stan komt op in lederen vest.)

Op mijn moto!

(Droomversie krijgt fietsstuur in zijn handen en doet alsof hij stoer op een moto zit.)

En ik zal niet alleen zijn. Ik word de leider van een echte motorbende. Zo van die stoer, bangelijke gasten gasten.

(Andere motorrijders komen op en stellen zich op achter Stan.)

En iedereen zal ons zien rijden. Van ver zullen ze ons zien afkomen. Dankzij onze stofwolk. Want motorbendes die maken altijd zo van die stofwolken he! En dan zullen ze ons van ver zien. Want dan komen we dichterbij. En dichterbij. Want we naderen he.

(Plots wordt Stan onderbroken door een figuur die uit het niets het podium op komt.)

VAN DER STICHELEN : Stop!

STAN : Wie ben jij?

VAN DER STICHELEN : *(met bureaucratisch stemmetje)* Ik ben René Van Der

Stichelen, deskundige auteursrecht. Ik kom u melden dat Urbanus gebeld heeft. Hij vraagt of je wil stoppen met het pikken zijner moppen. Dankuwelmerci.

(Van Der Stichelen af.)

STAN : Oké dan. Dan gaan we géén tof cafeeke binnen en leggen we géén voordeur op den toog. Maar cruisen gaan we wel doen. Ik en mijn stoere bende.

(Liedje genre 'Born to be wild' van Steppenwolf klinkt, droomstan en zijn bende bewegen stoer.)

NONA : (onderbreekt liedje) Stop!

STAN : Wat?

NONA : *(fel)* Dat wordt niets.

STAN : Hoezo? Waarom niet? Kijk eens hoe stoer die zijn. Hoe cool. En ik ben dan de coolste van allemaal. Stan the Man!

NONA : Nee, het wordt niets. En dat weet iedereen hier.

STAN : Waarom wordt het niets?

NONA : Zo'n mannen van motorbendes. Zo'n Hells Angels. Je weet toch hoe die er echt uitzien?

STAN : *(twijfelend)* Stoer?

NONA : Vettig! Ten eerste hebben die mannen allemaal van die lange baarden.

(Droomstan en zijn motards krijgen lange baarden aan.)

En ze hebben bierbuiken!

(Droomstan en motards krijgen kussen onder T-shirt geduwd.)

En ze stinken. Naar bier en sigaretten! Denk je dat Shirley daar voor zal vallen? Ik dacht het niet, he.

STAN : *(zichtbaar twijfelend)* Ik weet niet... Ik zou het toch willen proberen...